

AZ UTOLSÓ IDŐK 16. – A mennyei Jeruzsálem

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 12. 12.

Ma a hitem és reményem szerint bezárjuk az utolsó időkről szóló tanítássorozatot. Ez már a 16. rész, úgy gondolom, ha valaki szeretne tudni az utolsó időkről, akkor kiválogathatja magának a számára szükséges információkat. Igyekeztem hitem és legjobb tudásom szerint Isten Igéjére támaszkodni, és semmi olyat nem hozzátenni, ami tőlem van. Nagyon fontos, hogy az igazságot hirdessük, mert az igazság megismerése szabaddá tesz bennünket. Az utolsó időkről szóló Írásokat, főleg a Jelenések könyvét nagyon sokféleképpen értelmezik az emberek, de én azért szeretem Isten Igéjét, mert megmagyarázza saját magát. Ennek a tanításnak azt a címet adtam, hogy: *A mennyei Jeruzsálem*. Nekünk, hívőknek kell, hogy tudjunk, hogy mi az, ami vár ránk, mi lesz a jövőnk, merre tartunk, honnan hova megyünk. Hiszen, ha megnézzük, a Biblia első és utolsó lapja között ez van, hogy honnan indultunk, amikor Isten megteremtette a világot, és mi a jövőnk. Mi az istenhívőknek, Isten fiainak, Isten gyermekeinek jövője, és mi azoknak az embereknek a jövője, akik elutasítják Istent, akik a saját gondolataik, a saját hitük szerint járnak, ők hova jutnak. Hálát adunk Istennek, hogy olvashatjuk a Bibliánkat, és megismerhetjük ezeket az igazságokat. Nem reménytelenül, kétségbeesetten kell tengődnünk ebben a világban, hanem van reménységünk, mégpedig örök reménység. Hálát adunk az Úrnak!

Nézzünk egy kis összefoglalást! Dániel könyvénel kezdjük annak idején, és ma eljutunk a Biblia lapjainak a végére. Nem az üzeneteink végére, mert abból van bőségesen, hiszen a két lap között van mit végig beszélnünk, amit meg kell ismernünk, és erre az egész életünk nem elég. A János 17,3 azt írja, hogy az pedig az örök élet, hogy megismerjük Őt.

János 17,3.

3. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Nézzük most Dániel apokaliptikus látását, látomását. Tudjuk, hogy ez a babiloni fogság alatt történt, amikor Nabukodonozornak volt egy álma, és a babiloni varázslók nem tudták megfejteni. Látott egy embert, látott egy arany fejet, látott ezüst karokat, bronz testet, vaslábakat, illetve vas és cserép ujjakat. Gyakorlatilag ebben a látomásban Isten megmutatta Dánielnek a birodalmakat. Nyilván a nagy birodalmak nem Babilontól kezdődtek, hanem már előtte volt Assíria, egész 910-től Krisztus előtt, de mivelhogy a babiloni fogságban voltak, megmutatta, hogy mik lesznek az elkövetkezendő birodalmak. Ezek a birodalmak mind el is jöttek, aztán el is múltak. Belszár idejében volt egy másik látomása is Dánielnek, ott állatok szimbolizálták a korokat. Látott oroszlánt, medvét, párducot, és látott egy beazonosíthatatlan szörnyet, aminek volt tíz szarva. Az oroszlán a Babiloni Birodalmat szimbolizálja, a medve a Méd-Perzsa Birodalmat, a párduc Nagy Sándor illetve az utódállamok birodalmát, amik már mind elmúltak. Látott még egy rettenetes állatot is, ez pedig a Római Birodalom volt, a világ legnagyobb és leghosszabb fennmaradó birodalma.

Nagyon fontosak ezek, a Biblia ír erről, de ígértésekben keveset beszélünk erről, talán egy-két szóban majd az üzenetekben kell, hogy szóljunk róla, hiszen ebben a korban született meg maga az Úr Jézus Krisztus is. Nagyon csodálatos könyv a Biblia, de nem úgy történt, hogy valaki leült és megírta a Bibliát, hanem közel 3000 év alatt íródtak ezek a könyvek. Ez a csodálatos benne, ahogy Isten ezt összerakta, nem egy emberen keresztül írta le, de a szerző az egy, Isten Szelleme által ihletett. A mi Urunk, Jézus Krisztus visszaigazolta az ószövetségi könyveket is, hiszen maga hivatkozott rá, még Ádámra és Évára is, a teremtés könyvére. Az egész könyvre egy egységes egészként kell, hogy tekintsünk.

Dániel könyvének a 7. részéből azért felolvasnák egy-két részt. Itt Dánielt különösen érdekelte a hetedik látomás, az a rettenetes szörny, akit látott, és a tíz szarv, nem tudott mit kezdeni ezzel a látomással, de az angyal elmagyarázta neki.

Dániel 7,19–27.

19. Akkor bizonyosat kívánék tudni a negyedik állat felől, amely különbözék mindamazoktól, és rendkívül rettenetes volt; vasfogai és érckörmei voltak, falt és zúzott, és a maradékot lábaival összetaposta.

20. A tíz szarv felől is, amelyek a fején voltak, és afelől, amely utóbb növekedék és három esék ki előle; és ennek a szarvnak szemei voltak és nagyokat szóló szája; termete is nagyobb a társaiénál.

21. Látám, hogy ez a szarv hadakozék a szentek ellen, és legyőzé őket.

Gyakorlatilag előre vetíti az antikrisztus birodalmát, tíz államról van szó, ami nagy valószínűséggel a Római Birodalomból fog kinőni, és ezekből a népekből fog eljönni az antikrisztus. Láttuk feljönni a Jelenések 13-ban a fenevadat, magát az antikrisztust, és láttuk feljönni a hamis prófétát is. Akkor mondja, hogy ez a szarv hadakozik a szentek ellen, és legyőzi őket. Az antikrisztus nyilván Isten népe ellen lesz, és Isten népe ellen hadakozik, hiszen Isten tervét akarná megghiúsítani. De mi történik vele?

22. Mígnem eljőve az Öregkorú, és az ítélet adaték a Magasságos szentjeinek; és az idő eljőve, és birtokba vették a királyságot a szentek.

23. Így szóla: A negyedik állat negyedik ország lesz e földön, amely különb lesz minden országnál, és megeszi az egész földet, és eltapodja és szétzúzza azt.

24. A tíz szarv pedig ez: Ebből az országból tíz király támad, és más támad utánuk, és az különb lesz mint az előbbieket, és három királyt fog megalázni.

25. És sokat szól a Felséges ellen és a Magasságos szentjeit pusztítja, és véli, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt; és az ő kezébe adatnak ideig, időig és fél időig.

26. De ítélők ülnek és az ő hatalmát elveszik, hogy kiírtassék és végleg elveszen.

27. A birodalom pedig és a hatalom és az egész ég alatt lévő országok nagysága átadatik a Magasságos szentjei népének; az Ő királysága örökkévaló királyság, és minden hatalmasság néki szolgál és engedelmeskedik.

Itt a vége a beszédnek. Gondoljatok bele, hogy ez Krisztus születése előtt 600 évvel történt. 586-ban vitték el Dánielt fogságba, akkor volt Nabukodonozor második hadjárata, amikor lerombolták a jeruzsálemi templomot, és fogságban voltak egészen 538-ig, amíg Círus meghozta a rendeletet, hogy hazaengedik őket. Ez még mindig nem a szabadságukat jelentette, hiszen akkor is perzsa uralom alatt voltak, de ebben a korban már Isten megmutatta a végidőket. Nézzük a Dániel 12-ben, hogy mit ír.

Dániel 12,9–10.

9. És monda: Menj el Dániel, mert be vannak zárva és pecsételve e beszédek a vég idejéig.

10. Megtisztulnak, megfiherednek és megpróbáltatnak sokan, az istentelenek pedig istentelenül cselekszenek, és az istentelenek közül senki sem érti; de az értelmesek értik.

Nagyon sok kijelentés van a végidőkre, és amíg Dániel azt mondja, hogy ezt a könyvet pecsételjük be, addig a Jelenések könyvében az Úr Jánosnak mást fog mondani, megnézzük majd ezt is.

Rátérünk a Jelenések könyvére, ott már végigmentünk a beteljesedéseken, hogy hogyan fog eljönni az antikrisztus, a hamis próféta, és mi lesz a végük, illetve mi lesz az ítéletük az őt követőknek. A múlt alkalommal ott hagytuk abba a 19. rész végén, hogy a hamis próféta illetve az antikrisztus, a fenevad a tüzes tóba vettetett, a sátán pedig megkötöttest ezer évre. Mi ez az ezer év? Ez a millennium, erről a múlt alkalommal beszéltem, ami egy ezeréves királyság, amikor Dávid trónjára Jézus fog beülni, egy igazságos királyság, egy teokrácia, egy Isten vezette, Jézus Krisztus által vezetett uralom lesz, és ezer évig fog tartani. Ezer év után

eloldoztatik a sátán, és elhitesi még mindig a föld lakóit, de az Úr elpusztítja az őt követőket az armageddoni csatában, és a sátán is megy a követői után, a tüzes tóba vettetik. A sátán és az őt követők elpusztulnak. Innen folytatjuk a történetet, a 21-es fejezet 1. versétől olvasom.

Jelenések 21,1–2.

1. Ezután láték új eget és új földet; mert az első ég és az első föld elmúlt vala; és a tenger többé nem vala.

2. És én, János, látám a szent várost, az új Jeruzsálemet, amely az Istentől szálla alá a mennyből, elkészítve, mint egy férje számára felékesített menyasszony.

Új ég és föld. Erről olvasunk a Római levél 8. részében, hogy ez az egész teremtett világ nyög és várva várja az Isten fiainak megjelenését. Ez az egész világ megromlott, az ember bukásával a bűn és halál szellemi törvénye megrontotta nemcsak az embert, hanem az egész teremtett világot. Az ember a mennyei birodalomba lesz elhelyezve. Meg fogunk vizsgálni három dolgot. Az egyik az új Jeruzsálem, az Isten gyermekeinek a lakóhelye. Ez az elragadtatás után fog eljönni, miután Isten elviszi az ő népét innen a földről. Akkor az antikrisztus ki tud bontakozni, és történnek még események, de nem szeretnék magam elé vágni, hanem megyünk sorban. A Biblia beszél arról, hogy el fognak múlni a korok, az aionok, el fognak múlni az időszakok, beszél ennek a kornak a társadalmáról, hogy ez is el fog múlni. Beszél a kozmoszról, ami a körülöttünk lévő atmoszféra, de a Földről nem beszél, hogy elmúlik, mert a Föld újjá lesz teremtve. Azok a szentek, akik eltávoztak, akik elaludtak, jelenleg az Úrral vannak, erre több igevers is utal, és az Isten újjá fogja teremteni ezt a Földet. Meg is nézhetjük, a Róma 8-ban.

Róma 8,18–22.

18. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelentetik.

19. Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.

20. Mert a teremtett világ hiábavalóság alá vettetett; nem önként, hanem azért, aki az alá vetette.

21. Azzal a reménységgel, hogy maga a teremtett világ is megszabadul a romlandóság rabságától az Isten fiainak dicsőséges szabadságára.

22. Mert tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt fohászkozik és vajúdik mind idáig.

Nézzétek meg, ma a globális felmelegedéshez kötik azokat a szélsőséges jelenségeket, amik a világban történnek. A természet pusztulása, annak a teremtett világnak a pusztulása, amit Isten gyönyörűségesre teremtett. Az embernek erre valóban nincs megoldása. Az emberek megtesznek mindent, de valójában tényleg egy vajúdás, egy kínlódás, egy szenvedés folyik. Az egész teremtett világ nyög, Péter 2. levelében is van erről szó, hogy hozzunk legalább két igazságot elő.

2Péter 3,7–15.

7. A mostani egek pedig és a föld, ugyanazon szó által megkíméltettek, tűznek tartatván fenn, az ítéletnek és az istentelen emberek pusztulásának napjára.

8. Ez az egy azonban ne legyen elrejtve előttetek, szerettem, hogy egy nap az Úrnál olyan, mint ezer esztendő, és ezer esztendő mint egy nap.

9. Nem késik el az ígérettel az Úr, ahogy némelyek késedelemnek tartják; hanem hosszan tűr érettünk, nem akarván, hogy némelyek elveszsenek, hanem hogy mindenki megtérésre jusson.

10. Az Úr napja pedig úgy jön majd el, mint éjjeli tolvaj, amikor az egek ropogva elmúlnak, az elemek pedig megégve felbomlanak, és a föld és a rajta lévő dolgok is megégnének.

11. Mivelhogy azért mindezek felbomlanak, milyeneknek kell lennetek néktek szent életben és istenfélelemben,

12. Akik várjátok és sóvárogjátok az Isten napjának eljövetelét, mely miatt az egek tűzbe borulva felbomlanak, és az elemek égve megolvadnak.

Ez így egy nagyon csúnya kép a világ végéről, a világ rendszerének a végéről, tehát nem a világ végéről, hanem ennek a rendszernek a végéről!

13. De új eget és új földet várunk az Ő ígérete szerint, amelyekben megigazultság lakozik.

14. Annakokáért szerettem, ezeket várván, igyekezzetek, hogy szeplő nélkül és hiba nélkül valóknak találjon titeket békességben.

15. És a mi Urunk hosszútűrését üdvösségnek tartjátok; amiképpen a mi szeretett atyánkfia, Pál is írt néktek a néki adott bölcsesség szerint.

Látjátok, hogy a korai hívők is várták már azt, hogy az ígéretetek beteljesedjenek. Az ő korokban nem történt meg, hiszen sok mindennek meg kell lennie még ahhoz, hogy amik meg vannak írva, azok mind beteljesedjenek. Maga Jézus mondta, hogy az Igéből, a törvényből, az Ő beszédéből egyetlen pontocska, egyetlen ióta sem fog elmúlni úgy, hogy azok be ne teljesedjenek.

Menjünk a Jelenések könyvében tovább.

Jelenések 21,3–4.

3. És hallék nagy szózatot, amely ezt mondja vala az égből: Ímé, az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az Ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük.

4. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

Ezek nagyon csodálatos ígéretetek. Istennek mi a célja? Hova teremtette az embert? Ezt nagyon sokszor hallhattátok már, hogy a célja a vele való közösség. Isten mindig is akarta és mindig is Ő kezdeményezte a kapcsolatot az emberrel. Isten milyen módon lakozott az emberek között? Először is a Szent Sátorban volt az Ő kiválasztott népe között. Kezdetben, ha Ádámhoz megyünk vissza, akkor vele volt közösségben. De miután megszakadt ez a közösség, akkor is Isten kereste a kapcsolatot az emberrel, hiszen Ábráhámmal szövetséget kötött és ennek pontosan az volt a célja, hogy az embert meg tudja váltani, meg tudja menteni, hogy beteljesedjenek az Ábráhámnak tett ígéretetek. Ezeket az ígéreteket örökölték Ábrám fizikai leszármazottai, Izsák, Jákób, és mi vagyunk Ábrám szellemi örökösei az Úr Jézus Krisztusban.

Amikor Isten adta a népének a törvényt, elhívta és kiválasztotta Izráelt, hogy képviselje a világ előtt Őt, hogy megmutassa a világnak, hogy milyen Isten. Ő törvényt adott nekik a Sínai hegyen, és miután megkapták a törvényt, ezt Mózes 2. könyvében olvassuk, akkor Isten leszállt a hegyről, és velük ment végig a pusztában. Köztük volt. Ezért kellett elkészíteni a Szent Sátrat, és Ő jelen volt, ott volt köztük. Vezette őket éjszaka tűzoszlopban, nappal felhőoszlopban, gondoskodott róluk negyven évig a pusztában. Azt olvassuk, hogy negyven év alatt még a cipőjük, meg a ruhájuk sem kopott el. Gondoljatok bele, közel kétfélmillió emberről van szó! Azt írja az Írás, hogy nem volt köztük sem szegény, sem beteg, mert Isten gondoskodott róluk. Mégis az ember folyamatosan lázadt Isten ellen. Nagyon sok konfliktust olvassuk Mózes első öt könyvében, amíg Egyiptomból elérnek Kánaán földjére, ahol már Józsué vezeti be Isten népét, de Isten végig köztük volt, velük volt.

Aztán látjuk, hogy később megépült a jeruzsálemi templom, Salamon templomot épített neki, hogy köztük legyen. Maga a nép nem tudott közvetlenül kapcsolatban lenni Istennel, de a főpap által, a papság által, illetve a próféták által, a királyok által mégis élvezhette a nép Isten kegyelmét, Isten szeretetét, Isten gondoskodását, amikor az Ő akaratában voltak. Ha kivették magukat Isten gondoskodása alól, amikor saját kézbe vették a dolgaikat, akkor látjuk azt, hogy elbuktak. Ma ugyanez van, amikor az ember eltávozik az Istennel való közösségből, és a saját elgondolásait, a saját terveit próbálja Isten nélkül megvalósítani, annak a vége mindig a kudarc. Látjuk a hosszú évezredek alatt, hogy mennyi próbálkozása volt az ember-

nek. Arra vágyik, hogy áldott legyen, hiszen ezt már a teremtésnél Isten beleprogramozta az emberbe. A betegség, a szegénység idegen az Isten természetétől.

Sajnos a sátán természetével az ember örökölte a bukásának a következményeit is. Bejött az átok erre a földre. Istennek mindig az volt a célja, hogy az embert hogyan tegye szabaddá. Amikor mi Istennek a dolgát végezzük, Isten akaratába beállunk és azt tesszük, amire Isten elhívott bennünket, akkor Isten programjának megvalósításában veszünk részt, mint Isten népe. Isten munkatársai vagyunk. Milyen hatalmas dolog, hogy Isten kiválasztott bennünket, hogy az Ő országában munkálkodjunk. Ez egy hatalmas dolog. Aztán Isten maga eljött közénk testben. Ebből is látszik, hogy Ő együtt akar lenni az emberrel, családtagként tekint rá. Nem vetette el még annak ellenére sem, hogy az ember elbukott, hogy engedetlen volt, föllázadt ellene, annak ellenére Isten keresi az emberrel való kapcsolatokat, és ma is ugyanúgy keresi az elveszetteket.

A Lukács 15-ben olvashatunk az elveszett fiúról, vagy tékozló fiúról, az elveszett drachmáról, az elveszett juhról. Ott egymás után három rész van felsorolva az elveszett, elveszett, elveszett. Isten megkeresi az elveszettet, és amikor megtalálja, akkor mindig öröm van. Az elveszett drachmánál is, amikor megtalálja, akkor örül, és lakomát csinál. Vagy a száz juh közül, amikor egy elveszett, Jézus utánament annak az egy juhnek és hatalmas lakomát csinált.

Ha belegondolunk ebbe gazdaságilag, akkor ez egy tiszta csőd, otthagytak száz juhot, egyet megtalált és összehívja a barátait, hogy nagy lakomát kell rendezni. Mekkora öröm van abban, amikor Isten megtalálja az elveszett gyermekét! A tékozló fiú esetében ugyanúgy. Ha emberi logikával gondolkodunk, főleg, ha gazdaságilag nézzük, akkor kész csőd. Egy fiú, aki elkótyavetyéli az apja vagyonát, elmegy messzi vidékre, elhagyja azt a közösséget, akkor még az atya mindig várja vissza. Miután a fiú mindent elkótyavetyélt, akkor még levágja a hizott tulkot az apa, és hatalmas lakomát, örömnepet rendez. Isten folyamatosan keresi az elveszetteket, és ebben a munkában akar bennünket látni, hogy mi is meglássuk Isten szívét, és azt, hogy ebben nekünk is dolgunk van, mert Ő azt akarja, hogy az elveszettek megkerüljenek.

Nem számít, hogy mibe kerül Neki, hiszen kit adott értünk? A legdrágábbat, a legértékesebbet, magát az egyszülött Fiát adta értünk. Ebből is láthatjuk Isten hatalmas szeretetét, hogy Krisztus személyében Isten jött el közénk testben. Fömládozta értünk. Köztünk járt, köztünk lakozott testben, meghalt értünk, feltámadt, megváltott bennünket. Utána pedig, hogy újra együtt lehessünk, és folyamatosan együtt lehessünk Vele, adta a Szellemét, hogy a Szelleme által kapcsolatba lehessünk. Ahogy a Lukács evangéliumában olvastuk, hogy Isten királyi hatalma bennünk van, és ráadásul még Jézus köztünk is van. Ez egy csodálatos dolog. Ez is mind arról szól, hogy Isten közösségben akar lenni az emberrel. A legvégsőbb beteljesedés az lesz, hogy az ember örökkön örökké együtt fog lakni Ővele.

Jelenések 21,4.

4. És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

Mennyi erőfeszítést tett az ember az évezredek alatt, hogy ezek megvalósuljanak? De ez soha nem sikerült és soha nem is fog sikerülni ennek a világnak a rendszerében. Láthatjuk a birodalmakat, mind elbuktak, próbálkoztak sok mindennel, de ez egyedül Isten királyságában fog megvalósulni. Egy dolgot biztos nem tudtak megszüntetni, az pedig a halál. A halál végképp el fog törölni, amint itt is látjuk. Jézus ezt elmondta egyébként a Máté evangélium 5. részében, a hegyi beszédben.

Máté 5,3–4.

3. Áldottak a szellemben szegények: mert övék a mennyeknek országa.

4. Áldottak, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak.

Ugyanitt Jézus tovább beszél Isten országáról. Meg fogjuk látni az Ő arcát, amint van. Ezt már a próféták is megprófétálták.

Ésaiás 25,8.

8. Elveszti a halált örökre, és letörli az Úr Isten a könnyhullatást minden orcáról: és népe gyalázatát eltávolítja az egész földről; mert az Úr szólott.

Ésaiás próféta 750, 700 környékén Krisztus előtt szolgált és prófétált. Már akkor kijelentette előre. Olvastuk az előbb Péternél, hogy Istennél egy nap olyan, mind ezer esztendő. Egy dolgot tudni kell, hogy Isten ura az időnek is. Ő mindig akkor lép, és akkor cselekszik, amikor cselekedni kell. Olvashatjuk, hogy amikor eljött az idő teljessége, az Ő Fiát akkor bocsájtotta ki a földre. Nem előbb, nem utóbb, azt akkor kellett megtenni. Isten ura az időnek is.

Menjünk tovább a Jelenések könyvében. Megszűnik az átok, meg fogjuk látni az Ő arcát, mindannyian együtt leszünk örökké az Úrral. Az átok meg fog szűnni, a halál, a gyász, a fájdalom. A fizikai világ is megszabadul, amint az előbb olvastuk.

Jelenések 21,5–7.

5. És monda az, aki a királyiszéken ül vala: Ímé, mindent újjá teszek. És monda nékem: Írd meg, mert e beszédek hűek és igazak.

Vissza fog állni az eredeti édeni állapot.

6. És monda nékem: Meglett. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég. Én a szomjazónak adok az élet vizének forrásából ingyen.

7. Aki győz, örökségül nyer mindent; és annak Istene leszek, és az fiam lesz nékem.

Aki győz, az megnyer mindent. Ki az, aki győz? Ki a győztes? János első levelében olvassuk, hogy az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia. Mi mindannyian győztesek vagyunk! Lehet, hogy az életedben vannak nehézségek, esetleg vannak most olyan kihívásaid, amik megoldhatatlannak tűnnek. Higgyétek el, hogy eddig még minden probléma megoldódott valahogy. Természetesen mi nem azt akarjuk, hogy valahogy oldódjon meg, hanem győztesen jöjjünk ki minden helyzetből. De ha ezt esetleg most nem tapasztalod meg a fizikai életedben, akkor is győztes vagy.

Nagyon szomorú látni azt, amikor keresztények szerencsétlen csódtömegnek tartják magukat. Talán a mi hibánk, akik szolgálunk, prédikálunk, mert nem beszélünk eleget Isten országáról, talán nem eléggé tudatos bennünk az, hogy a mi végünk a teljes győzelem. Mindegy, mekkora most a feladat, mekkora a kihívás, mekkora a hiányod, mekkora a betegség, mindegy, hogy mi történik, egy hívő kereszténynek a vége a teljes győzelem. Ez örök, ez nem időleges, nem egy-két hét, hanem örök! Mi ennek az örök királyságnak vagyunk az állampolgárai. Így kell tekintenünk magunkra! Ez szól nekem is, neked is, mindenkinek, hogy te nem egy csódtömeg vagy, nem egy szerencsétlen vagy, hanem te egy győztes vagy! Mert Krisztusban a tiéd a legnagyobb győzelem! Ez nem egy üres biztatás akar lenni, hanem amiről én beszélek, amögött ígéretetek vannak, mégpedig nagyon-nagyon komoly ígéretetek. Maga a világ Teremtője, maga a világ Megváltója nyilatkoztatta ezt ki nekünk. Nem akármikől kaptuk ezt az ígéretet.

Pál is mondja, hogy tudom, kinek hittem. Neked is tudnod kell, hogy kinek hiszel! Meg fog szűnni az átok, meg fog szűnni a fájdalom, a gyász. Aki pedig nem hisz, aki elveti Isten királyságát, az biztosan el fog veszni. Nem azért, mert Isten ezt akarja. Isten az akaratát kinyilvánította, Ő azt akarja, hogy minden ember üdvözljön és az igazság ismeretére eljusson. Ez az Ő terve, ez a célja.

Isten tervét, célját e tekintetben mindenki maga tudja megakadályozni, senki más. Aki visszautasítja az Ő ajánlatát, aki visszautasítja a Vele való közösséget, az majd közösségben lesz a jelenlegi gazdájával. Megnézhette eddig is, hogy a jelenlegi gazdájától mit kapott. E világ ura a sátán. Ezt nagyon sok ember nem tudja. Rengeteg kommentet írnak a videóink alá: akkor miért van ez a betegség, ha Isten annyira jó? Miért van ez a nyomorúság, Isten miért engedi? Isten mindent megenged, amit mi megengedünk! Azt mondta, hogy nékem adatott minden hatalom, de ti menjetek és ti tegyétek!

Nekünk kell hinni, nekünk kell épülni, növekedni, ezt Isten nem fogja megtenni helyettünk. Sőt hinni sem fog helyettünk! Ez a mi személyes döntésünk, hogy ezt megteesszük, vagy sem. Nyilván megvan hozzá a szabad akarat, hogy elfogadjuk, vagy visszautasítsuk. Isten nem oka egyetlen kudarcunknak sem, egyetlen vereségünknek sem, Ő mindenből győztesen akar kihozni bennünket. Lehet, hogy vannak nehézségeink, sőt még az is lehet, hogy Isten megpróbál bennünket – nyilván nem betegséggel – de megpróbál bennünket. De ebből a próbából akkor is erősebben jövünk ki!

A hitpróbák olyanok, mint a fizikai izmok. Senkinek nem fog csak úgy izma nőni. Biztos láttatok már ilyen bodybuildereket, az nem véletlenül történt, hogy egyik reggel fölébredt és úgy nézett ki. Nyilván súlyokat kellett emelni, nehézségekkel kellett szembenézni, erőfeszítéseket kellett tenni fizikai szinten, hogy azok megtörténjenek. A hit szintén nem a lusta embereknek való, mert az erőfeszítéssel jár. A hited meg lesz próbálva. Lehet, hogy épen mész hazafelé, találkozol a villamoson valakivel, vagy a szomszédoddal, és meg lesz próbálva a hited. Lehet, hogy rossz dolgot fog rád mondani, csak azért, mert te hívó vagy. Az is lehet, hogy ostobának, naivnak fog mondani.

Tudjátok, hogy ki nem kapott még ilyen jelzőket? Aki nem hirdette még az Evangéliumot, de ha hirdeted az Evangéliumot, akkor számíts erre! Nézd meg, hogy Jézus, aki tökéletes volt, Ő mit kapott a farizeusoktól? Mit kapott a világtól? Vannak olyan régi dokumentumok, ahol császárok szidják Jézust, átkozzák, mocskolják. Jézus azt mondta, hogy nem nagyobb a tanítvány a mestertől. Ha engem üldöznek, titeket is üldözni fognak, de ha engem meghallgattak, titeket is meghallgatnak majd. Csak biztatni tudom magunkat, hogy ne restüljünk és ne lankadjunk meg a munkában! Lesznek, akik segítenek ebben, lesznek, akik akadályozni próbálnak, de mit mond az Írás? Hogy nagyobb, aki benned van, mint aki e világban van! Nem vagy egyedül, Isten Szelleme benned van. Nem a te saját képességedből kell ezt megtenni, hanem Isten Szellemének ereje által, ezért nem használ semmit a testi erőlködés, vagy legalábbis nem túl sokat használ. Isten azért adta a Szellemét, hogy az Ő erejével, bölcsességével, képességével felruházva végezzük a munkánkat.

Isten nem csak elküldött bennünket, hanem eszközöket is adott. A Szent Szellem az személy, nem eszköz, de adja a Szent Szellem ajándékait. Igen, te is meg vagy ajándékozva, ezért amire Isten megbízott, arra képes vagy, hogy elvégezd. Nem mindenkit bízott meg egyformán dolgokkal, de a jó hírem az, hogy neked csak azzal kell elszámolnod, amit rád bízta és nem többel. Elsősorban magunkért adunk számot és nem a mellettünk lévőért, vele kapcsolatban legfeljebb azért, hogyan bántunk vele.

Nézzük az irgalmas szamaritánus történetét a Lukácsban. Nem akarok elkalandozni, csak ott is látjuk, hogy Jézustól megkérdezte a farizeus: Ki az én felebarátom? Jézus mondott egy történetet, hogy ki az Ő felebarátja, ismeritek a jerikói történetet. Ment hazafelé Jeruzsálembe egy ember, a rablók kezébe került, kifosztották és megverték, és vérbe fagyva otthagyták. Ment a pap és otthagya, aztán ment a lévita, az is ott hagyta, aztán ment a szamaritánus, ő pedig segített neki. Abban az időben is voltak rablók, tolvajok. Ez az ember, miután eladta a jószágait, hazafelé tartott. Volt nála erszény, gondolták a gonosztevők, hogy kirabolják.

Gondolj bele, hogy ugyan nagyon érdekes, de nagyon megalázó is volt ennek a vallásos embernek, ennek a farizeusnak a Jézus által elmesélt történet. Ha mondjuk ma egy gyülekezeti vezető egy vérbe fagyott ember mellett elmenne, aztán jön a segítők közül valaki, mondjuk a dicsérők és ők is elmennek. Mit szólnál? Aztán jön a buddhista, az meg bekötözi, elviszi. Eléggé megbotránkoztatok, remélem! Akkor ki volt az ő felebarátja? Annak idején a szamaritánusokat nem nézték népnek, senkinek tartották, lenézték őket, ahogy ma is vannak, akiket lenézünk. De akkor most ki volt a felebarátja? Hát azt azért a farizeus nem mondta, hogy a szamaritánus, hanem azt mondta, hogy az, aki bekötözte. Tehát van feladatunk. Nem azt jelenti, hogy Krisztus nélkül lehet üdvözülni, a történet nem erről szólt, hanem, hogy bizony van feladatunk ebben a világban, mert a cselekedeteink számítanak, mégpedig örökké

fognak számítani. Erről sem beszélünk eleget. A cselekedeteinkért jutalmat kapunk. Nem az emberektől várva vállveregetést, dicséretet, meg simogatást, mert néha úgy simogatnak, mint amikor a macskát fordítva simogatják. Ne az emberektől, hanem Istentől várjuk a jutalmunkat. Örökkön örökké Vele leszünk és ez nagyon csodálatos dolog. Nézzük meg, hogy mi lesz a gyávákkal.

Jelenések 21,8–11.

8. A gyáváknak pedig és hitetleneknek, és utálatosoknak és gyilkosoknak, és paráznáknak és bűbájosoknak, és bálványimádóknak és minden hazugoknak, azoknak része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.

Isten tervezte, hogy ez így legyen? Egyáltalán nem. Ez nem Isten terve, ez a sátán terve, a sátán célja. De ha az ember mégis a sátán útjait választja, akkor ez lesz a vége. Az ő saját választása. Persze vannak emberek, akik ezt nem hiszik el. Erről van szintén történet a Lukács 16-ban, a gazdag ember és Lázár története. A gazdag ember sem hitte el. Ne felejtjük el, hogy a történet az ószövetség alatt, a törvény alatt zajlott. Mi nem vagyunk a törvény alatt, de nekünk még is nagyobb törvényünk van, mint a mózesi törvény: a szeretet törvénye, amit Isten a szívünkbe írt. Olyan, mint az ötezres meg a tízezres. Ha így nézzük, a törvény az ötezres, a kegyelem a tízezres. Akkor a tízezresben benne van az ötezres is, nem? Tartalmazza azt is. Na, a kegyelem ugyanúgy. Az egész fölötte van a törvénynek, és betölti a törvényt is. Mi nem a törvény által üdvözülünk, hanem kegyelem által, hitből és kegyelemből. Nagyon fontos a hit és a kegyelem, csak önmagában nem áll meg egyik sem. A hitnek pedig vannak cselekedetei – mondja Jakab apostol.

Visszatérve, a gazdag ember sem hitte, ott volt neki az a koldus, aki annak a gazdagnak egy lehetőség volt arra, hogy jót cselekedjen, hogy jót tegyen, hogy szolgálja Istent. Ő csak mulatozott, elvult. Nem a gazdagság a bűn, ezért borzalmas, amikor hívő keresztények a gazdagság ellen prédikálnak. Mit csinálnak ők majd a mennyek országában? Ott nem tudja még az aranyát se odaadni valakinek, mert ott még a talaj is abból lesz, majd mindjárt látjuk. Mit fognak ezek az emberek tenni? A mi Atyák a leggazdagabb. Egy kicsit furán nézne ki, hogy egy gazdag atya azt akarja, hogy a gyereke koldus legyen. Istennek nem a gazdagsággal van a problémája, hanem a kapzsisággal. A kapzsisággal, amikor valaki önző, amikor valaki öncélú, amikor valaki csak a saját maga érdekében használja mindezt. Istennek csak sáfárai vagyunk, nincs semmi, ami a tiéd lenne. Lehet, hogy már hallottátok, halotti ruhán nincsen zseb. Ahogy jövünk, úgy megyünk. Úgyhogy mindegy, hogy bárkinek mekkora a vagyona, hogy az övé az egész gyógyszeripar, vagy az egész számítástechnika, úgy fog elmenni, ahogy jött. Ez nem tudatos bennük, mert lehet, hogy még senki nem mondta el nekik, lehet, hogy úgy gondolják, hogy az ő hatalmuk az örökkévaló. Minden diktátor, minden olyan ember, aki hatalmaskodik mások fölött, elszámolással tartozik. A vezetők másokért is elszámolással tartoznak, nem csak maguk miatt. Ezt nagyon fontos megértenünk.

Nekünk nem árt a második halál. Nézzük a Bárány feleségét, a 9-es verstől olvasom.

9. És jöve hozzám egy a hét angyal közül, akinél a hét utolsó csapással telt hét pohár vala, és szóla nékem, mondván: Jer, megmutatom néked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.

10. És elvive engem Szellemben egy nagy és magas hegyre, és megmutatá nékem azt a nagy várost, a szent Jeruzsálemet, amely Istentől szállott alá a mennyből.

11. Benne vala az Isten dicsősége; és annak világozása hasonló vala a legdrágább kőhöz, úgymint kristálytisza jáspis kőhöz;

Megmutatta a jövőt Jánosnak. Megmutatta a mennyei Jeruzsálemet. Látjátok, egy létező dolgot mutatott meg. Látjátok, hogy egy létező dolgot mutatott meg. Nagyon sokan azt mondják, hogy nincs menny, nincs mennyország, nincs természetfölötti, de Jánosnak megmutatta az Úr. Majd később látjuk, hogy meg is parancsolta neki, hogy írja le mindezt az embereknek. Az emberek úgy élnek, mintha ezen a sárgolyón, ebben a testben, ebben a

világrendszerben élnének örökké. Örökké fogunk élni és lesz egy olyan testünk is, ami erre alkalmas lesz. De az nem ez a test, és nem ennek a világnak a rendszere. Nézzük meg, hogy mi történik ez után!

Jelenések 21,12–27.

12. És nagy és magas kőfala vala, tizenkét kapuja, és a kapukon tizenkét angyal, és felírott nevek, amelyek az Izrael fiai tizenkét törzsének nevei:

Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy Izrael nem fog üdvözülni. Nézzétek meg, az Izrael fiai tizenkét törzsének nevei vannak a kapukon.

13. Napkeletről három kapu; északról három kapu; délről három kapu; napnyugatról három kapu.

Tehát ezek vannak, ezek léteznek, hiszen ha nem létezett volna, meg sem tudta volna számolni. Itt pontos leírást kapunk a mennyről.

14. És a város kőfalának tizenkét alapja vala, és azokon a Bárány tizenkét apostolának nevei.

Itt a tizenkét apostolt és a tizenkét törzset is látjuk.

15. Aki pedig énvelem beszéle, annál vala egy aranyvessző, hogy megmérje a várost, és annak kapuit és kőfalát.

És nézzük meg, le van írva a mérete!

16. És a város négyszögben fekszik, és a hossza annyi, mint a szélessége. És megméré a várost a vesszővel tizenkétezer stádiumnyira: annak hosszúsága és szélessége és magassága egyenlő.

17. És megméré annak kőfalát száznegyvennégy singre, ember mértékével, azaz angyaléval.

18. És kőfalának rakása jáspisból vala; a város pedig tiszta arany, tiszta üveghez hasonló.

Itt földön milyen értékesnek számít az arany, a mennyben pedig a talaj is abból lesz. Nézzük meg egy kicsit ennek a városnak a méreteit. Olyan mértékegységben van megadva, amit mi nem nagyon használunk, ezért átszámítottam. Kb. kétezeröttszáz km hosszú, ugyanolyan széles és magas. A világon élt összes ember elfér benne. A magassága, a szélessége, a hossza egyforma. Nem tudom, mi van innen kétezeröttszáz kilométerre, de most ebbe inkább ne menjünk bele. Még a kőfala is hetvenkét méter vastag, az utcák színaranyból vannak. Látjuk azt, hogy még templom sincsen benne, azt itt mindjárt fogom olvasni! Tehát ez egy hatalmas város! Mi fog történni majd ezzel a várossal? Majd fogjuk látni, ez a város le fog ereszkedni a földre. Tehát akkor már most léteznie kell, ugye? Ami nincs, az nem tud leereszkedni a földre. Ez a város mind a mai napig létezik, jelenleg nem ezen a sárgolyón, tehát nem a földön. Nézzük a 19-es verstől!

19. És a város kőfalának alapjai ékesítve voltak mindenféle drágakövekkel. Az első alap jáspis; a második zafír; a harmadik kalcedon; a negyedik smaragd;

20. Az ötödik sárdonix; a hatodik sárdius; a hetedik krizolitus; a nyolcadik berillus; a kilencedik topáz; a tizedik krisopráz; a tizenegyedik jácint; a tizenkettedik ametiszt.

Le van írva konkrétan, hogy milyen kövekből áll.

21. A tizenkét kapu pedig tizenkét gyöngy; minden egyes kapu egy-egy gyöngyből vala; és a város utcája tiszta arany; olyan, mint az átlátszó üveg.

22. És templomot nem láttam abban: mert az Úr, a mindenható Isten annak temploma, és a Bárány.

Miért sincsen benne templom? Mert Isten maga a templom. Mire volt a templom? Az elején már említettem, hogy Isten közöttük legyen, először is a szent sátorban, ott kezdődött Izrael népe között, amikor leszállt a Sionról és köztük volt, illetve a templomban. A másik, ami nagyon fontos dolog volt, hogy a templom a bűn rendezésnek a helye is volt az ószövetségben. Az újszövetségben is az volt, csak az a mennyei Szentek Szentjében lett bemutatva, mint örök engesztelő áldozat. Az ószövetségben áldoztak a bűnökért, a nép

bűnéért. Jom Kippur napján a főpap áldozott a Szentek Szentjében, ahova csak ő mehetett be. A leviták pedig a Szentek Szentje körül szolgáltak és mutatták be a napi áldozatokat. Az égőáldozatot, az egészen élőáldozatot, a véres áldozatot, a bűnért való áldozatot, aztán vitték az emberek is, ha bűnt követtek el, akkor ők is vittek áldozatot, és akkor azt is bemutatták. Ez mind a papoknak a dolga volt, és körös-körül vette ezt az egészet az izraeli nép. Ott mutatták be az áldozatokat. Tehát e tekintetben sem lesz szükség templomra, mert a bűn problémája örökre megoldódott. Nem lesz sátán, nem lesz bűn, az ember visszaállítatott az eredeti büntelen állapotára Jézus Krisztus vére által. Mert Jézusnak is áldozatot kellett bemutatnia a templomban és azt a mennyei Szentek Szentjében mutatta be. Tehát akkor létezik a mennyei templom is, igaz? Különben Jézus hogyan ment fel a saját vérével a mennyei Szentek Szentjébe, ha ez nem létezik? Ez egy létező valóság, a saját vérével ment föl és az engesztelés székére hintette az ő saját vérét, engesztelő áldozatul minden emberért, mint ár. Tehát az ár ki van fizetve! Nem lesz szükség templomra! Az imádat helye pedig itt van bennünk. A szívünkben, szellemben és igazságban imádjuk az Urat. Jézus elmagyarázta a számáriai asszonynak, hogy se nem ezen a hegyen, se nem abban a templomban, hanem az igazi imádók szellemben és igazságban imádják az Urat, és ilyeneket keres az Úr imádóik. Nem lesz szükség a templomra. Folytassuk a 23. verstől!

23. És a városnak nincs szüksége a napra, sem a holdra, hogy világítsanak benne; mert az Isten dicsősége megvilágosította azt, és annak szövétneke a Bárány.

Nem lesz napfogyatkozás, meg hogy mi lesz a holddal, mi lesz a nappal? Nem hiszem, hogy lesznek energia gondok, hogy most drágább lesz a gáz. Kapunk-e gázt vagy villanyt, vagy hogyan is lesz. Az Úr gondoskodik erről, tehát ezek a jobb híján most meglevő dolgok időlegesek.

24. És a nemzetek, akik megtartatnak, annak világosságában járnak; és a föld királyai az ő dicsőségüket és tisztességüket abba viszik.

25. És annak kapui be nem záratnak nappal; éjszaka ugyanis ott nem lesz;

26. És a nemzetek dicsőségét és tisztességét abba viszik.

27. És nem megy abba be semmi tisztátalan, sem aki utálatosságot és hazugságot cselekszik, hanem csak akik beirattak az élet könyvébe, amely a Bárányé.

Csodálatos dolog! Most visszatérünk oda, ahonnan elindultunk.

Jelenések 22,1.

1. És megmutatá nékem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó vala, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak királyiszekéből jővén ki.

Ha az 1Mózes 2-re lapozunk, akkor látjuk, hogy innen indult az élet. Tehát már a kezdetek kezdetén is folyó jön ki az Édenből.

1Mózes 2,10.

10. Folyóvíz jó vala pedig ki Édenből a kert megöntözésére; és onnét elágazik és négy főágra szakad vala.

Itt is beszél a Biblia már az Éden kertjében levő folyóról. Innen indult a történet és ide fogunk visszakerülni, ahonnan Ádám és Éva, ősatyáink elűzettek. Isten minden gyermeke vissza fog kerülni, és látjuk az Ő arcát.

Jelenések 22,2–11. 14–21.

2. Az Ő utcájának közepén, és a folyóvizen innen és túl életnek fája vala, mely tizenkét gyümölcsöt terem vala, minden hónapban meghozván gyümölcsét; és levelei a nemzetek gyógyítására valók.

Mégis lesznek nemzetek? Valószínű, hogy meg fognak maradni néhányan a nagy nyomorúság után, és nem pusztul el az egész Föld, de egyelőre a Biblia erről ennyit ír. Lehet ezzel kapcsolatban okoskodni vagy túlbölcsekedni, de azt hiszem, hogy nem érdemes. Ugyanúgy, ahogy az Édenkertben volt, lesz sok fa, de nem lesz már tiltott gyümölcs, nem lesz

már tiltott fa, minden fáról ehetünk. Úgyhogy ez a lehetőség is bezáratott az ördög előtt, mert akkor már az ördög sem lesz.

3. És semmi elátkozott nem lesz többé; és az Istennek és a Báránynak királyiszéke benne lesz; és az Ő szolgál szolgálnak néki;

4. És látják az Ő orcáját; és az Ő neve homlokukon lesz.

Tehát még Mózes sem láthatta Isten orcáját, mi viszont megláthatjuk Őt úgy, ahogy van.

5. És ott éjszaka nem lesz; és nem lesz szükségük szövétnekre és napvilágra; mert az Úr Isten világosítja meg őket, és uralkodnak örökkön örökké.

Itt van még néhány rész, végigolvasom, mert önmagukban is beszédesek ezek a versek, és otthon is olvassátok el, mert gyönyörűséges ígéretek vannak benne! Örök ígélet, amely be fog teljesedni mindannyiunknak az életében.

6. És monda nékem: E beszédek hűek és igazak; és az Úr, a szent próféták Istene bocsátotta el az Ő angyalát, hogy megmutassa az Ő szolgálóinak azokat, amiknek meg kell lenni hamar.

7. Ímé, eljövök hamar. Áldott, aki megtartja e könyv prófétálásának beszédeit.

Amit itt hamarnak fordítottak, azt jelenti, hogy hirtelen, egy szempillantásban. Még a korai tanítványok is sokan azt gondolták, az első században, hogy Jézus az ő életükben fog visszajönni. Minden korban a hívők várták vissza az Urat úgy, ahogy mi is várjuk. Egy dolog biztos, hogy vissza fog jönni! Nem akkor, amikor mi tudjuk, nem akkor, amikor mi gondoljuk, hanem hirtelen. Mit mond ez nekünk? Azt, hogy mindig legyünk készen és minden pillanatban dolgozzunk és munkálkodjunk! Mit mond Jézus a Máté 7-ben? Ugyanezt mondja, hogy a bölcs ember a Kősziklára épít, és a bölcs ember olyan, aki megcselekszi Isten Igéjét. Nem csak hallgatja, hanem meg is cselekszi. Nyilván nehéz munka volt ellapátolni a homokot a kőről, megkeresni az alapot, aki ezt nem csinálta meg, aki nem szórta ki a szemetet az életéből, aki nem helyezte az életét a szilárd alapra, a Kősziklára, azoknak az embereknek a házáat el fogja mosni a hegyekről lezúduló víz.

8. És én, János vagyok az, aki ezeket hallottam és láttam: és mikor hallottam és láttam, leborulék az angyal lábai előtt, hogy őt imádjam, aki nékem ezeket megmutatta vala.

9. Az pedig monda nékem: Meglásd, ne tedd; mert szolgatársad vagyok néked, és a te atyádfiainak a prófétáknak, és azoknak, akik megtartják e könyvnek beszédeit. Az Istent imádd.

Itt mondja az angyal nekünk, hogy ne őt imádjuk.

10. Azután monda nékem: Be ne pecsételd e könyv prófétálásának beszédeit, mert az idő közel van.

Látjuk, hogy az mondta, hogy zárd be egyelőre ezt a beszédet, és ahogy Dániel nem értette, az emberek sem értették, mert nem volt még ott az ideje, hogy megértsék. Gondoljatok bele, hogy a babiloni fogság után még az a sok birodalom, amiről a Biblia beszélt, előttük volt. Igazából Dániel csak leírta, de fogalma sem volt arról, hogy mik ezek a korok. Mi már visszafelé nézhetünk, ebből a nézőpontból, ahol mi vagyunk, mi már látjuk ezeknek a beteljesedését. Azóta nagyobb lett az ismeret, nagyobb lett a tudás, nem beszélve arról, hogy akkor a Biblia sem volt így összefűzve, ahogy most nekünk össze van fűzve, hanem mindenféle lapokon, tekercseken olvasták. Aztán nem beszélve arról, hogy az emberek nagy része nem tudott írni és olvasni. Tehát számukra nem volt ez ilyen egyszerű. De mi ebben a tekintetben könnyebb helyzetben vagyunk, hiszen már sok minden beteljesedett, amit Isten megígért, azok beteljesedtek. Számptalan prófécia, előre kijelentett igazságot teljesített be Isten, és ezek letagadhatatlanok. Isten ezt előre mondta meg, több száz évvel ezelőtt. Gondoljatok bele, hogy ez az emberi értelem, az emberi elme számára felfoghatatlan! Folytassuk a 11-es igeverssel!

11. Aki igazságtalan, legyen igazságtalan ezután is; és aki fertelmes, legyen fertelmes ezután is; és aki igaz, legyen igaz ezután is; és aki szent, szenteltesse meg ezután is.

A szentről pár szót hadd szóljak! A szellemünkben, a bensőnkben szentek vagyunk. A szent azt jelenti, hogy Isten számára elkülönített. A mostani feladatunk az, hogy megszentelődjünk, azaz odaszenteljük még inkább magunkat. Ez nem azt jelenti, hogy akkor szentebbek leszünk Isten előtt, hiszen így is, úgy is igazak vagyunk, mert beleszülettünk Isten országába. Mi a cél? A célja Istennek az, hogy felnövekedjünk. Mikor növekedett fel egy ember? Amikor már nem hajtja a tanításnak mindenféle szele. Mikor növekedett föl? Amikor a krisztusi jellem kifejlődött benne. Pál apostol azt mondta, hogy ő még nem érte el, és ezt én is elmondhatom magamról, de gondolom, ezzel így vagytok jó néhányan. Aki úgy gondolja, hogy már elérte, az egy kicsit menjen az Úr elé, és vizsgálja meg magát és lehet, hogy más elhatározásra jut. Ez nem azt jelenti, hogy ezen nem kell munkálkodnunk, nem azt jelenti, hogy nem kell növekednünk. Nagyon fontos az, hogy minél több ismeretet szerezzünk Istenről. Hiszen már többször elmondtam az elmúlt időszakban, hogy az örök élet az, hogy Őt megismerjük. Amikor valaki azt mondja, hogy én ezt már mind tudom, engem ez már nem érdekel! Azon kapom magam mindig, hogy minél több ismerethez jutok, annál többször fogalmazódik meg bennem, hogy még mennyi mindent nem tudunk az Úrról. Ha a Bibliát olvasod, akkor hidd el, hogy benned is ezek az érzések fognak előjönni, és nem leszel kevély és büszke, hogy most már milyen okos vagy. Mindegy, milyen okos vagy, mindegy, mennyit tudsz, akkor is keveset tudsz, akkor sem tudsz mindent!

De van egy jó hírem: ismerjük azt, aki mindent tud! Ha valamit meg akarunk tudni Tőle, ami minket érdekel, akkor Ő nem csapja rád az ajtót és nem mondja azt, hogy milyen ostoba vagy, hogy ezeket tudni akarod, és miért nem tudod. Menjünk oda, mert Isten Igéje nagyon jó forrás! Ne restüljünk meg abban, hogy az Igét olvassuk! Az Igét nem azért olvassuk, hogy legyen egy vallásos cselekedetünk és kipipáljuk, hanem azért, hogy elmélkedjünk, gondolkodjunk rajta, hogy növekedjünk, hogy biztatást kapjunk, hogy erőt kapjunk, hogy ismeretet kapjunk, hogy bölcsen és Isten szerinti módon tegyük a dolgunkat, mert a jutalmunk Istentől lesz. Itt van szintén egy boldogmondás:

14. Áldottak, akik megtartják az Ő parancsolatait, hogy joguk legyen az életnek fájához, és bemehessenek a kapukon a városba.

A Károli fordításban úgy írja, hogy boldogok, akik. Akkor mégis cselekedetekből van az üdvösség? Nem, nem, nem, hanem a cselekedeteinkért a jutalmunkat kapjuk. Ezt annyiszor elmondom, hogy még a végén megjegyzitek. A hit cselekedetekben nyilvánul meg. Ha valaki hiszi az Urat, ahogy a tanítványok is megkérdezték, hogy mit cselekedjünk, hogy az Úr akaratát tegyük. Azt mondta Jézus, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött. Ha ez megvan, akkor mehetünk az élet fájához, mert így születünk újjá. Egyébként nem, csak ha a hitünket megcselekedjük. Milyen módon? Hogy megvalljuk a hitünket. Tehát befogadjuk Őt az életünkbe, és elfogadjuk életünk Urának és Megváltójának.

15. De kinn maradnak az ebek és a búbájosok, és a paráznák és a gyilkosok, és a bálványimádók és mind aki szereti és szólja a hazugságot.

Itt a világ, a trükkös vezetők, a korrupt vezetők. Azért ilyenek, mert istentelenek, sokról nem lehet elmondani, hogy a krisztusi jellem kifejlődött bennük vagy egyáltalán megérintette volna bármikor némelyiküket. De ez az ő sorsuk és az ő választásuk. Imádkoznunk kell értük. Ezzel nem bántani akarom a vezetőket, a világi vezetőket, sőt arra biztatom magunkat, hogy tessék imádkozni értük, imádkoznunk kell értük! Nekik ugyanúgy szükségük van a Krisztusról való biznyságtételre, mint bárkinek. Nézzétek meg, hogy annak idején Pál is biznyságot tett Agrippa királynak. A király elé vitte őt az Úr. Azt, hogy mit válaszolt a király, nyilván az ő döntése. A történelemből lehet olvasni, hogy Pál apostol volt Néro előtt is. Ő Néro idejében szolgált, az a 60-as évek. Isten megígérte neki, hogy nagyok előtt fog biznyságot tenni. Nekik ugyanúgy szükségük van a Krisztusról való biznyságtételre, mint bárki másnak. Fontos, hogy ők is halljanak az Úrról! Nézzétek meg az első császárt, Nagy Kostantint, akit ugyan keresztény császárnak mondanak, de ez ne tévesszen meg benneteket. De ha valakik

nem beszéltek volna Nagy Kostantinnak, akkor ő nem lett volna hívő, és akkor lehet, hogy ma itt nem prédikálnánk Krisztusról. Tehát mindig voltak emberek, akiknek volt bátorságuk, ahogy Pál is mondja, hogy „Mert nem szégyellem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvössége, zsidónak először meg görögnek.” A Róma levélben megtaláljátok.

16. Én, Jézus küldöttem az én angyalomat, hogy ezekről bizonytságot tegyen néktek a gyülekezetekben. Én vagyok Dávidnak ama gyökere és ága: ama fényes és hajnali csillag.

Erről kell tudni a gyülekezetben, úgyhogy most ezt a kötelességet a magunk részéről letudtuk, de nyilván ezzel nincs vége. Beszélünk erről még az elkövetkezendő időszakban.

17. És a Szellem és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomjúhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.

Látjátok, nyitva az ajtó mindenkinek! Isten senkit nem akar kirekeszteni.

18. Bizonytságot teszek pedig mindenkinek, aki e könyv prófétálásának beszédeit hallja: Hogyha valaki ezekhez hozzátesz, e könyvben megírt csapásokat veti Isten arra;

Nem hamisítjuk meg az Isten Igéjét! Nem lesz jutalmunk azért, ha ebből elveszünk, vagy ha hozzáteszünk.

19. És ha valaki elvesz e prófétálás könyvének beszédeiből, az Isten annak részét eltörli az élet könyvéből, és a szent városból, és azokból, amik e könyvben megíratk.

Ez van ide írva, nem én találtam ki. Tehát nem vagyunk a törvény alatt, mi már Krisztushoz tartozók vagyunk. Fontos dolog az, hogy az Isten Igéjét helyesen hasogassuk! János figyelmét fölhívja az angyal, hogy ezeket a verseket is, ezeket az igeszakaszokat is föl kell olvasni a gyülekezetben, tudni kell róluk az embereknek, beszélnünk kell róluk, prédikálnunk kell róluk, hiszen ha nem jut el az Ige az emberekhez, akkor elvesznek.

20. Ezt mondja, aki ezekről bizonytságot tesz: Bizony hamar eljövök. Ámen, bizony jövel Uram Jézus!

21. A mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme legyen mindnyájan tiveletek. Ámen.

Ámen. Köszönjük az Úr Jézus Krisztus kegyelmét! Az Ővé minden dicsőség! Minden hála! Köszönjük az élet Igéit! Köszönjük azt a biztatást, azt a reménységet, amit nekünk ezek az igeversek adtak!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

